

NAVNE

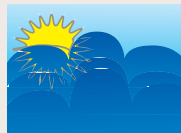
DAGEN I DAG

↑ 4.52
↓ 21.39

Solen stod op klokken 4.52, står i syd 13.16 og går ned 21.39. Daggryet begyndte 3.55, og skumringen slutter 22.35. Dagen er aftaget 45 minutter, og den varer nu 16 timer og 47 minutter. Månen gik ned 3.35, står op 20.14 og står i syd efter midnat.

VEJRET

Først mest skyet, men efterhånden mest tørt og mulighed for lidt sol. Temp. op mellem 15 og 20 grader. Om aftenen og natten mest tørt og til dels klart vejr med temp. ned mellem 12 og 15 grader. Vinden bliver let til frisk fra vest og nordvest, om natten lidt aftagende. Tirsdag: Mest tørt og først skyet, men op ad dagen nogen sol de fleste steder med temp. op mellem 17 og 22 grader. Vinden bliver svag til jævn fra vest og sydvest. Om natten tørt og de fleste steder ret klart vejr. Temp. ned mellem 10 og 15 grader og vinden bliver svag. Onsdag: Tørt vejr med nogen eller en del sol. Temp. op mellem 20 og 25 grader med en svag til jævn sydøstlig vind. Om natten tørt og klart.

HAVNEN

Barometerstanden var i går klokken 16 1016,0 hPa. Den almindelige temperatur var 17,8 grader. Det forløbne døgns maksimale temperatur var 18,2, minimumstemperatur var 15,4. Vandstanden på +20. Vandets temperatur var 17,4 grader. Der var faldet 0,0 mm nedbør. Vinden var nordvestlig, 8-10 meter per sekund i gennemsnit med et maksimum på 12,0 meter per sekund. Der var skyet og god sigt.

HELSINGØR OG OMEGN

Mindeord

Det var desværre en ventet besked, som tikkede ind torsdag eftermiddag: Steen Thomsen er gået bort.

Jeg talte for 14 dage siden med Steen i tlf., hvor han realistisk som altid fortalte, hvor det bar henad, og lige fra vi sagde farvel til hinanden, har jeg spekuleret på, hvordan jeg skal beskrive ham og hver gang vendte jeg tilbage til ordet hædersmand.

Steen var helsingoraner med stort H, og det prægede stort set alt i hans hverdag, hvadenten det var familie, arbejde, sport, byrådsarbejde eller venner.

Jeg vidste ligesom alle andre godt, hvem der ledede Falck i Helsingør, og jeg vidste også, at han var involveret i alt, hvad der kunne gavne hans fødeby, men det var først i firserne, da jeg blev fmd. for idrætsudvalget, at vore veje rigtig krydsedes, og det drejede sig som altid om kommunal støtte til hans elskede klub Hif-håndbold, hvor han selv havde været aktiv i sine unge dage.

Senere lærte jeg rigtigt Steen at kende, da han meldte sig ind i partiet, og da han stillede op til byrådet i 1993, var det en selvfølge, at han satte sig på sporten, og han blev da også fmd. for idrætsudvalget i 1994, men hvad der var endnu vigtigere for mig og for Helsingør var, at han blev fmd. for den konservative byrådsgruppe.

Steen var en beskedent mand med faste principper, og han var loyal ind til benet overfor de beslutninger som et flertal traf, og han var en mand for hvem et ord var et ord og en aftale var noget,

som skulle holdes.

Steen var også i sine unge år et festmenneske, hvem husker ikke, når han og Kaltenbach og andre klædte sig ud som gangstere til den årlige happening i byen. Man kunne også misunde ham hans dybe stemme, hans lune og humor og altid glade og udadvendte væsen - et godt menneske som havde et godt forhold til de fleste og aldrig talte eller dærligt om nogen.

Respekteret for sin flid og grundighed med det politiske arbejde, en stor støtte for partiet og for mig.

Aldrig perfid eller grov i debatter eller efter.

I politik træffes der mange flertalsbeslutninger, og Steen og jeg vidste, at store beslutninger kræver brede forlig, og her kom Steens loyalitet og organisationstalent rigtig til sin ret, han var verdensmester i at føre tunge sager igennem til de flestes tilfredshed, men han kunne også skære igennem, hvis han mente, at det gavnede kommunen, at der skulle lidt fasthed til.

Hans social-konservative indstilling til tingene vil vi savne, og ikke mindst jeg var glad for hans råd, når vi stort set hver morgen igennem 16 år mellem 7-0800 ringede sammen og aftalte, hvordan vi skulle klare store preserende sager for kommunen, og selvom vi ikke altid var enige, så blev vi det, og så blev sagerne ført ud i livet.

I de senere år var hans pensionisttilværelse præget af svær sygdom, men han beklagede sig aldrig over sin egen skæbne.

Vi er mange, der vil savne Steen, og her tænker jeg ikke mindst på hans børn, hvis ve og vel lå ham meget på sinde.

Æret være hans minde
Per Tærnsbøl

Steen Thomsen.

Et egentlig opholdsted er Kwicklys café ikke. Den indbyder i stedet til en hurtig kop kaffe med brød og kager af god kvalitet. (Foto: Lars Johannessen)

Kwickly Prøvestenen

MORGENKAFFE: Egentlig var jeg på vej i Jem og Fix for at købe leccasten og plantemuld.

Tim fra Borsholms veteranhold har foræret mig fem chilliplanter som skal omplantes. Men det er gråvejr og trist, klokken er kun otte, Jem og Fix åbner først kl. 9, så jeg beslutter mig for at op-søge Kwicklys bager og lille café, hvor jeg investerer i kaffe og grovbolle med ost til 23 kr.

Bollen er bagt i egen ovn. Måske ældre læsere kan huske de gamle Kwickly-cafeterier, hvor man ikke bare kunne få god dansk cafeteria mad, men som også var et sted hvor man mødtes og hvor snakken gik højt blandt pensionister over Napoleonskager, Gåsebryst, kaffe med fløde, dagens ret og pølser og pommefrites.

Sådan er det ikke mere.

Et egentlig opholdsted er Kwicklys café ikke. Den indbyder til en hurtig kop kaffe med brød og kager af god kvalitet. Til gengæld er det her om morgenen, og især om morgenen, inden det store flow af turister og dansk middelklasse som en græshoppesværme kaster sig over herlighederne, et noget nær ideelt sted for et flygtigt møde med nærmeste oplands beboere (Vapnagård, Nøjsomhed, Snekersten) og forhastede pendlere som har glemt at købe et eller andet.

Op og ansatte. De er allerede i om-drejninger. Stativer med brød køres til og fra. Pallelofter med hårde stålhjul mod stengulv er en udfordring, hvis man er til fred og ro. Cafeborde skubbes på plads.

Helsingør Dagblad sættes i stativer. Brødet sættes frem. Flere varer køres ind på stativer med hvinende hjul.

Jeg sidder her helt alene. Orkideer sættes på cafébordene, mens alle de her helt almindelige mennesker passerer forbi. En ældre herre i ternet skjorte med gæstativ og fuldskæg henter sin morgenavis og en bøsse til kaffen. En endnu ældre herre fra det landlige opland i grønne arbejdsbukser fra Kansas og med en sixpence i plastik med en reklame for et ukrudtsbekæmpelsesfirma, hvis navn jeg ikke kan få mig selv til at skrive, køber cigaretter i kiosken. Bippene fra kassernes scannere bliver hyppigere og flere og flere indkøbsvogne ført af kunder passerer forbi. Nu dukker også håndværkere og gymnasielever op og forsynes sig

med brød og mad til dagens pauser.

Det er en stille onsdag indtil en mor med sine to tattooerede døtre sætter sig i cafeen. Tre monologer. Moderen beretter højt om gårdsdagens tv-programmer kun afbrudt af indlysende trivialiteter som "kaffen er varm" og "Mor spiser", det sidste sagt med mad i munden. Dørene fortæller hver for sig, uden at nogen lytter, om økonomiske problemer og skilsmisser og det ligger næsten i kortene, at hele familien er potentiel kandidat til stjernestatus når Luksusfælden til efteråret indleder en ny sæson.

Ikke skyggen af varehuschef Claus Ljungdahl. Nu skal vi jo ikke hængne nogen ud, og da slet ikke anstændige mennesker som Henrik Holmstrup. Men jeg havde gerne fortalt Claus Ljungdahl om hvordan, lad os kalde ham H. - med en teknik som ikke lader bambi på isen noget efter at ønske - i kampen mod Herlev, som bagerste mand, og på Ljungdahls vante plads, driblede rundt nede i feltet, så en 150 kilos smedesvend fra Herlev let kunne pille bolden fra ham og lægge den i kassen og dermed fratage Borsholms superveteranhold dets eneste chance for en sejr i sæsonen. Jørgen Mikkelsen, som er formand for Kwicklys butiksråd og om nogen er ambassadør for forretningen, moder jeg heller ikke så tidligt. Hans kærlighed til Kwickly til trods foretrækker han nok at drikke vel-skænket kaffe i selskab med Vita.

Da jeg rejser mig og går åberner en kasse mere.

MED JENS PÅ KAFFEBAR

Af Jens Frimann Hansen